

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 13. 1. 2020 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], nezaměstnaný, trvale bytem [adresa obžalovaného], okres [okres],

je vinen, že

dne 7. 7. 2018 v době od 18:49 hodin do 19:08 hodin za použití odcizené platební karty [číslo] vydané [právnícká osoba] provedl u bankomatu [právnícká osoba] v [obec], ulici [adresa] a u bankomatu [právnícká osoba] v [obec], ulici [adresa] celkem 6 pokusů o výběr peněžních prostředků v celkové výši 24 000 Kč, když ani jeden z pokusů se mu nezdařil, neboť požadované transakce nebyly autorizovány správným PIN kódem a následně byly zamítnuty z důvodu překročení počtu pokusů s neplatným PINem,

tedy

- dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání присvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, když k dokonání trestného činu nedošlo,
- sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla,

čímž spáchal

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 1 (jednoho) měsíce.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 1 (jednoho) roku.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené] odkazují se svými uplatněnými a nepřiznanými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě provedení dokazování bylo zjištěno, že se obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dne 7. 7. 2018 pokusil za použití odcizené platební karty celkem šesti pokusy o výběr peněžních prostředků v celkové výši 24 000 Kč, což se mu nezdařilo, neboť neznal k platební kartě správný PIN kód a všechny výběry tak byly zamítnuty. Oproti obžalobě se nepodařilo jednoznačně prokázat, že by obžalovaný odcizil poškozeným [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené] věci specifikované v obžalobě.
2. Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem, využil svého práva ve věci nevypovídat.
3. Se souhlasem stran byla podle § 211 odst. 6 trestního řádu čtena podaná vysvětlení poškozených [jméno] [jméno] a [celé jméno poškozené] a dále [jméno] [celé jméno obžalovaného], bratra obžalovaného. Z podaných vysvětlení poškozených se podává, za jakých okolností jim byly odcizeny jejich věci, které přesně specifikovali.
4. Z podaného vysvětlení [jméno] [celé jméno obžalovaného], bratrem obžalovaného, vyplynulo, že jej někdy v červenci 2018 vyzvedl doma obžalovaný s tím, že se půjdou podívat do města. Cestou zastavili asi u dvou bankomatů, ze kterých se obžalovaný snažil za užití karty vybrat peníze, což se mu nedařilo, neboť měl špatný PIN.
5. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyhotoveného soudním znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], včetně výsledku tohoto znalce, bylo zjištěno, že obžalovaný trpí vrozeným sníženým intelektem při dolní hranici lehké mentální retardace. Jde o poruchu trvalého charakteru, která byla u obžalovaného přítomna již v době spáchání trestného činu. Vlivem toho byly schopnosti rozpoznat protiprávnost jednání, jakož i jednání ovládnout podstatně sníženy. I za této situace však znalec dospěl k závěru, že obžalovaný chápe, k čemu slouží platební karta, tuto umí použít. Stejně tak si moc dobře uvědomuje, že krást se nesmí. V případě, kdy však bude na obžalovaného negativně působit jeho okolí, např. ho vybídne ke krádeži, nedokáže tomu obžalovaný odporovat.
6. Skutkový stav byl dále zjištěn z důkazů listinných. Z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ve věci sp. zn. [spisová značka] včetně listin o jmenování opatrovníka (čl. 7-12 spisu) se zjišťuje, že obžalovaný byl omezen ve svéprávnosti a byl mu stanoven opatrovník. Z úředního záznamu Policie ČR (čl. 48 spisu) se podává, že dne 7. 7. 2018 poškozený [celé jméno poškozeného] oznámil odcizení barelu a věcí z raftu. Z odborného vyjádření stanovujícího výši způsobené škody se podává hodnota odcizených věcí. Ze sdělení bank, jakož i z kamerových záznamů pořízených z bankomatů (čl. 99-143 spisu) včetně fotodokumentace se podává, že obžalovaný se pokusil celkem v šesti případech o výběr finančních prostředků v celkové výši 24 000 Kč a to za užití platební karty [číslo] vydané [právníká osoba], a to jednak u bankomatu společnosti [právníká osoba] v [obec] v ulici [adresa] a jednak u bankomatu [obec] [anonymizováno] v [obec] v ulici [ulice a číslo]. Výběry však byly z důvodu zadání nesprávného PIN kódu zamítnuty. Z protokolu o ohledání místa činu včetně pořízené fotodokumentace (čl.

151-155 spisu) se zjišťuje, že k odcizení věcí poškozených došlo ve vodáckém kempu [anonymizováno] v [část obce] v [obec]. Ze znaleckého posudku, který byl vypracován soudní znalkyní [příjmení] [jméno] [příjmení] pro účely opatrovnického řízení (čl. 157-162 spisu) vyplývá, že obžalovaný trpí mentální retardací, která se nachází ve středním pásu lehké mentální retardace. Jde o poruchu trvalou, léčbou ani jiným způsobem neodstranitelnou. Osobnost obžalovaného je infantilní a nevyzrálá.

7. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Co se týče odcizených věcí poškozených [jméno] a [celé jméno poškozené] jako je oblečení, kosmetika, doklady atd., je po provedeném dokazování nutné uvést, že žádný z objektivních důkazů neprokazoval vinu obžalovaného. S ohledem na to bylo postupováno ve prospěch obžalovaného a skutková věta byla v tomto směru upravena (stejně jako navrhovala státní zástupkyně ve své závěrečné řeči). Oproti tomu v případě pokusu o výběry peněžních prostředků prostřednictvím odcizené platební karty, byla důkazní situace jednoznačná. Obžalovaný se sice k trestnému činu nevyjádřil, je však usvědčován zejména kamerovými záznamy. Z těch, jakož i ze sdělení bankovních společností je evidentní, že obžalovaný se v šesti případech na dvou místech v [obec] pokoušel vybrat cizí platební kartou, ke které neznal správný PIN kód, finanční prostředky v souhrnu ve výši 24 000 Kč. Soud je názoru, že není podstatné, že se nepodařilo zjistit, jakým způsobem se obžalovaný ke kartě dostal.
8. Vzhledem k tomu, že obžalovaný je osobou omezenou ve správnosti, zabýval se soud, zda je naplněna i subjektivní stránka trestného činu. Po provedeném dokazování, kdy soud vyšel zejména ze závěrů soudního znalce [příjmení] [příjmení], dospěl soud k závěru, že obžalovaný věděl, že dělá něco, se nemá, jednal tedy úmyslně. Znalec uzavřel, že složky ovládací a rozpoznávací byly u obžalovaného sníženy měrou podstatnou, nebyly však rozhodně vymizelé. I za situace, kdy je jednání obžalovaného ovlivněno duševní poruchou, ví obžalovaný, že se krást nemá, ví, k čemu slouží platební karta, tuto umí používat. Pokud obhajoba namítala, že obžalovaný absolutně nechápe smysl trestního řízení a není vůbec schopen odpovídat na jakékoli otázky a k projednávání věci se pořádně vyjádřit, je nutné uvést, že soud došel k jinému závěru. Obžalovaný sice ve věci nevyprávěl, přesto si soud mohl udělat o schopnostech obžalovaného vlastní úsudek, neboť obžalovaný se soudem v rámci hlavního líčení komunikoval. Musí být zmíněno, že pokud soud obžalovanému kladl jednoduché otázky, obžalovaný na ně bez problémů reagoval a to adekvátním způsobem. Rozhodně nešlo o reakce, které by neměly na položené otázky jakoukoli návaznost a byly naprosto zcestné.
9. Po provedeném dokazování tedy bylo zjištěno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dne [datum] pokusil za použití odcizené platební karty celkem šesti pokusy o výběr peněžních prostředků v celkové výši 24 000 Kč, což se mu nezdařilo, neboť neznal k platební kartě správný PIN kód a všechny výběry tak byly zamítnuty. Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, neboť si bez souhlasu oprávněného držitele opatřil platební kartu, která byla identifikovatelná podle jména a podle čísla této karty, aniž by k tomu dostal od majitele karty souhlas. Zároveň se dopustil i přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a to ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání přečinu krádeže, jelikož se obžalovaný pokusil vybrat v souhrnu částku ve výši 24000 Kč, tj. pokusil se způsobit škodu nikoli nepatrnou na cizím majetku ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku, která dosahuje alespoň částky 5 000 Kč a nepřesahuje částku 25 000 Kč.
10. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu.

11. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, bez pracovního poměru, nahlášen na úřadu práce, se kterým řádně spolupracuje. V opisu rejstříku trestů nemá jediný záznam, v minulosti byl projednáván pro přestupek (měl odcizit 1 200 Kč).
12. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému polehčovalo, že spáchal trestný čin ve věku blízkém věku mladistvých a dá se rovněž uzavřít, že před spácháním trestného činu vedl řádný život (§ 41 písm. f) a o) trestního zákoníku). Z přitěžujících okolností je pak potřeba zmínit, že obžalovaný spáchal více trestných činů najednou (§ 42 písm. n) trestního zákoníku).
13. S ohledem na to, že se obžalovaný dopustil více trestných činů najednou, bylo namístě ukládat trest úhrnný (§ 43 odst. 1 trestního zákoníku). Podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku, což je ustanovení vztahující se na nejprísnější trestný čin ze sbíhajících se trestných činů, byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou až na 2 léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Při zohlednění všech výše uvedených skutečností, včetně polehčujících a přitěžujících okolností, s ohledem na osobu obžalovaného považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody ve výměře 1 měsíce, tedy při samé spodní hranici trestní sazby. Není přitom vůbec žádných pochyb, že na obžalovaného lze stále působit trestem výchovným nespojeným s přímým odnětím svobody, proto mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 1 roku, tedy rovněž na samé spodní hranici trestní sazby. Soud k tomuto uvádí, že jde spíše o symbolické tresty, na základě kterých by si měl obžalovaný zakotvit, že krást se skutečně nemá, což bylo obžalovanému zdůrazňováno již v rámci hlavního líčení. Soud zvažoval i přistoupit k upuštění od potrestání a to zejména s ohledem na osobu obžalovaného. Vzhledem k tomu, že zde však nebyly naplněny veškeré zákonem požadované podmínky (zejména doznání a upřímná lítost), tak nemohlo být takto postupovat, byť je soud názoru, že i jen samotné projednání věci by bylo v tomto případě dostačující.
14. V rámci adhezního řízení uplatnili řádně a včas nárok na náhradu škody poškození [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené]. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odcizil věci poškozeným, byli oba dva poškození podle § 229 odst. 1 trestního řádu se svými uplatněnými a nepřiznanými nároky odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného.

Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 13. ledna 2020

JUDr. Martina Erbová
samosoudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. září 2020.